

Грибна капуста! Ні, краще Гриб-баран або Осячі вуха! – кричали з усіх боків. – Ми – найсмачніші! А ми найшвидше ростемо! А в нас дуже екзотичний вигляд!

– А який в нас чудовий колір! – казали Фіолетові Рядовки, яких ще звать Синичками.

– А я можу замінити часник! – вихвалявся Часничник. – З мене виходить чудова сушена приправа!

Часничник був маленький, наче гудзик, але мав сильний запах часнику.

Оленячі роги та різнокольорові Гриби-корали сперечалися з Гливами, які ще називають Устричними грибами, та з різними видами Трутовиків. Тільки Гриб-їжачок мовчки скромно сидів поряд із рудими Лисичками, дуже схожий на них. Але в нього під капелюшком були тонкі голочки.

Білий гриб обрав Іжачка за його скромність і за те, що коли він ріс поряд з Лисичками, їх майже неможливо було розрізнити, але це нікому не шкодило, бо Іжачок смачний і їстівний. Всі на хвилюку припинили сваритися та привітали Іжачка.

Аленезабаромотруйнітаїстівнігрибизновупосперечалися.

Нарада тривала ще довго, але вихід, як напевне не труїти людей,

Грибне Царство так і не найшло. Окрім одного: „Немає в тарілці дикорослих грибів – немає проблеми”.

Тож самі зважайте, чи добре ви знаєте, що в лісі збираєте.

Олена Крижановська

Гриб-корал

КРОСВОРД „ОТРУЙНІ ГРИБИ”

(підказка у тестах онлайн)

1. Найотруйніший гриб України – біда ...
2. Неїстівний гриб-паразит.
3. Отруйний двійник білого гриба з родини Боровиків – ... гриб.
4. Червоний брат блідої поганки.
5. Бліда поганка – це мухомор ...
6. Дубовик. 7. Отруйні двійники лисичок – лисички ... 8. Жовчний гриб.
9. Завжди зі зморшкуватою шапінкою. 10. Рядовка фіолетова. 11. Рід небезпечних отруйних грибів.
12. Несправжні ... – двійники дружньої сімейки на пеньочку.

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:

Дарія Біда, тел.:(032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua

Заступник головного редактора:

Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com
Дизайн і верстка: Каріне Мкртчян-Адамян

Підписано до друку 16.09.14,

формат 60x84/8.

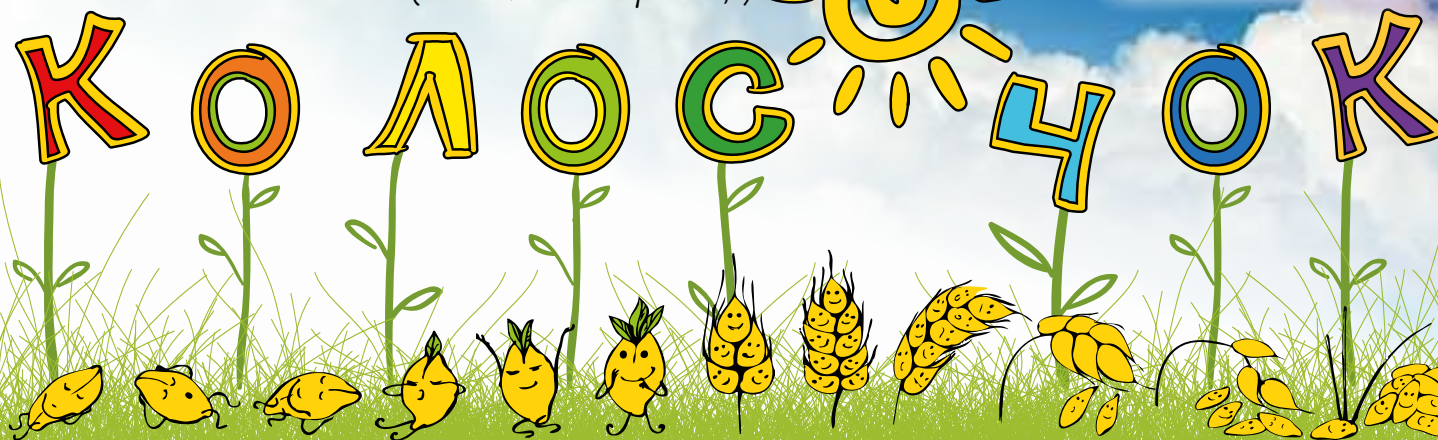
Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.

Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ „Видавничий дім „УКРПОЛ”.

Юний міколог

(твое ім'я та прізвище)

№22/2014
ЖОВТЕНЬ

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

ГРИБНА НАРАДА

(наукова казка)

– Шановне панство! – мовив Білий гриб. – Люди щороку дедалі більше скаржаться на нас! Що ми за Царство таке, де неїстівні види маскуються під їстівні, вводять людей в оману, підступно труять їх! Де ще в Природі таке можливе? Якщо так піде далі, скажуть, що ми розпочали війну!

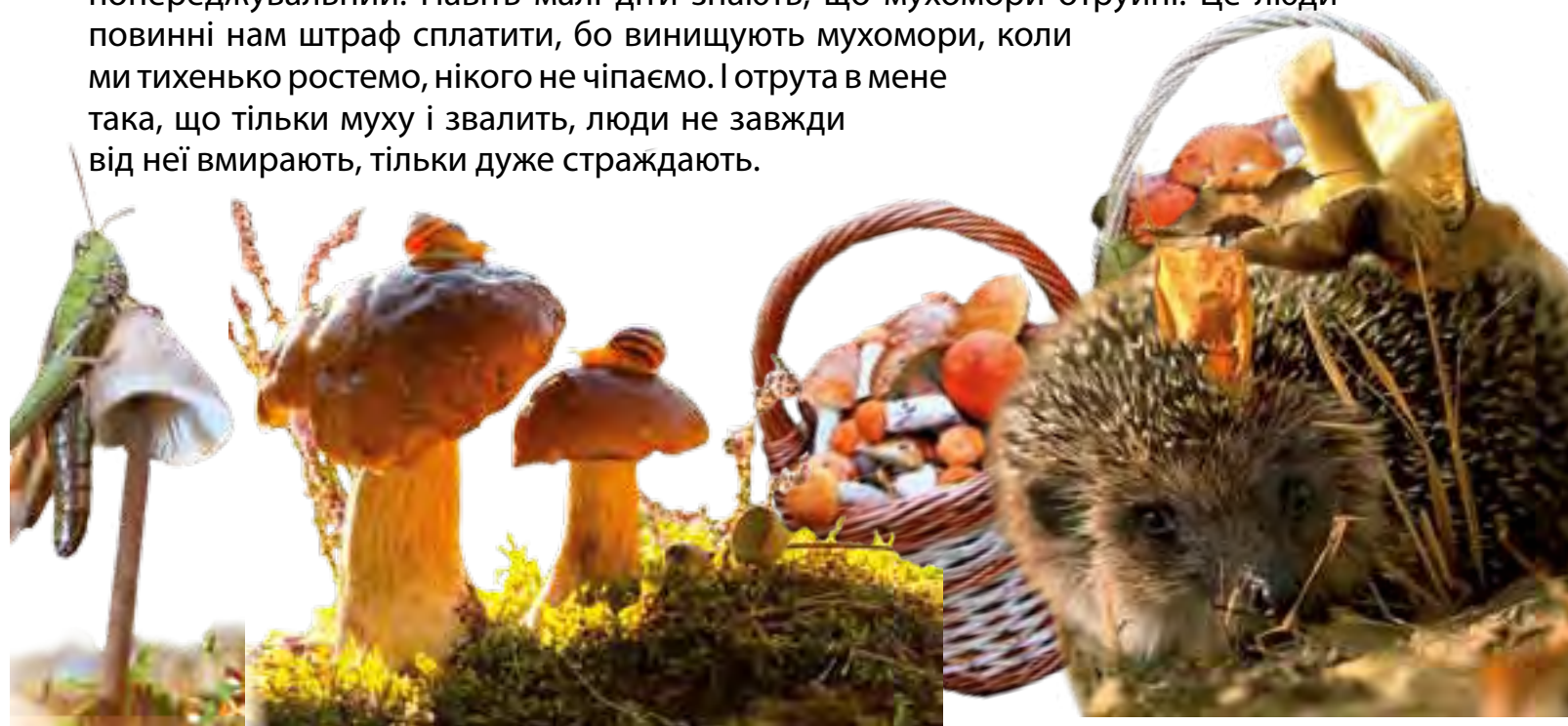
– У нас давно триває війна! – в один голос закричали Сироїжки, Печериці та Парасольки. – Нас, смачних та їстівних, винищують, зневажають, обзивають поганками. А все через них!

Їстівні Пластинчасті гриби разом вказали на родину Мухоморів.

– Тихіше, грибне панство! – закликав Білий гриб. – Говорімо по черзі. Ображені Пластинчасті сідайте з того краю, а ті, в кого капелюшки трубчасті, як у мене, сідайте тут. Панове Підосичники, вмошуйтеся під Осикою, а пан Підберезник – під Березою. Родина Опеньків, займайте місця на пнях та колодах. А вас, пане Мухомор, прошу відповісти на звинувачення.

Вийшов Червоний Мухомор, багатий пан – крапчастий каптан.

– А які до мене претензії? Я техніки безпеки дотримуюся, колір в мене яскравий, попереджувальний. Навіть малі діти знають, що мухомори отруйні. Це люди повинні нам штраф сплатити, бо винищують мухомори, коли ми тихенько ростемо, нікого не чіпаємо. І отрута в мене така, що тільки муху і звалить, люди не завжди від неї вмирають, тільки дуже страждають.

– Все так, – згодився **Білий гриб**. – Але у вас, пане **Мухоморе**, величезна родина! Понад 600 родичів. І не всі поводяться так чесно, як ви! До речі, брати **Підосичники**, інакше **Червоноголові**, також мають червоні капелюшки, щоправда, без цятки. А їхня родина дуже смачна!

– У нас теж є цілком їстівні мухомори, 5 чи навіть 6 видів!

– Хто ж вас розрізнить! – закричала обурена Зелена Сироїжка. І справді від люті позеленіла.

– Найбільші нарікання, пане Мухоморе, на вашу племінницю – Бліду Поганку, – вів далі Білий гриб. – Зелений Мухомор, або Бліда Поганка, щороку труїть на смерть найбільше людей, підступно прикидаючись сироїшкою та печерицею. Навіть малий шматочок поганки може отруїти всі гриби в кошику!

– Штраф! Штраф! – хвилювалися гриби. –
Викинути їх з лісу! **Поганка** та її брат, **Білий**
Мухомор, усіх людей проти нас налаштовують!

Але всі одразу припишкли, коли посеред зали постала струнка білява панянка – **Бліда Поганка**.

– Нарікаєте на сім'ю нашу, пане Білий? – презирливо спитала Поганка. – А ви, **Боровики**, кращі? Ваші отруйні брати – **Сатанинський гриб** та **Гірчаки** багатьом людям назавжди апетит перебили!

Гриби захвилювалися. Майже кожен мав своїх отруйних двійників. І ніхто не хотів відповідати за їхні капості. Принишкли **Опеньки** та **Лисички**, похмуро презиралися **Печериці**, **Сироїжки** та **Парасольки**. Тільки **Маслюки** та **Гливи** хизувалися тим, що не мають отруйних братів.

Отруйний **Гірчак** навпаки прикривався тим, що в нього є їстівний родич – **Гірчак Жовтий**, і тому **Гірчаків** не варто карати. **Сатанинський гриб** запевнив, що завжди вправно синіє та червоніє, відлякуючи грибників. І виглядає страшніше, ніж за **Мухомор**. **Польські Моховики** обурено нагадали, що інколи і хороший гриб на зламі синіє. **Синяки-Дубовики** їх підтримали, бо теж синіли. А про те, що їх вважають лише умовно їстівними, промовчали.

Колір ні про що не говорить! Треба добре знати, що в лісі збирати!

Бліда Поганка сказала, що в неї теж є своя особлива прикмета: плівчасте кільце на ніжці. З нього молоді Поганки виростають, наче з яйця.

– Бо ти справжня змія! – кричали **Сироїжки**. – І свою „чашу смерті” ти навмисно підступно ховаєш під листям, щоб люди не знали, на кого натрапили!

– Ми тому на зламі червоніємо та темніємо, що нам соромно за схожість із тобою! – казали **Печериці**. – Ми благородні делікатесні гриби. Нас прославила французька провінція Шампань, відтоді нас звать „шампінйони”!

– Ото й сидіть по своїх темних кутках та печерах і не потикайтеся вліс! – відказала Поганка. – Люди вміють самі вирощувати Печериці та Гливи, тож нехай взагалі не заходять у мою царину, ніхто й не постраждає!

– Ти вважаєш весь ліс своїм царством? Це ти всіх отруйних грибів підмовляєш маскуватися і вести таємну війну з людьми!

– Всі гриби – це губки, які можуть всмоктати будь-що, навіть отруту небезпечних сусідів, – зловісно посміхнулася **Поганка**. – Мені навіть маскуватися не треба, просто рости біля грибних галявин і чекати на гостей із кошиками...

Обурені гриби хотіли виштовхати **Поганку** геть, але боялися до неї торкнутися, щоб і собі не отруїтися.

– Досить! Тиша! – звелів **Білий гриб**. – У нас є інше питання. Треба дати премію тому грибу, що має найхімерніший вигляд та дуже дивні властивості. Перевага надається їстівним та смачним. Які будуть кандидатури?

- Зморшки! Трутовики!